

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Cdo/568/2015                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 7210219503                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 26.10.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Ivan Machyniak           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:7210219503.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne RECLAIM, a. s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2/A, IČO: 46 076 760, proti žalovanému F. bývajúcemu v G., A., v dovolacom konaní zastúpenému JUDr. Dušanom Antolom, advokátom so sídlom v Košiciach, Hlavná 108, o určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 22C/119/2010, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. novembra 2014 sp. zn. 6Co/229/2014, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Žalobou zo 6. augusta 2010, ktorá bola Okresnému súde Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“) doručená 12. augusta 2010 sa žalobkyňa domáhala určenia, že v žalobnom petite bližšie špecifikovaný právny úkon je voči nej právne neúčinný.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom z 21. januára 2014 č. k. 22C/119/2010-294 určil, že vo výroku bližšie špecifikovaná kúpna zmluva je voči žalobkyni právne neúčinná a rozhodol o náhrade trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa (jej právny predchodca) ako veriteľ mala v čase uzavretia zmluvy voči svojmu dlžníkovi (otcovi žalovaného) vymáhateľnú pohľadávku, že k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo v posledných troch rokoch od podania žaloby a že na strane dlžníka došlo ku kvalifikovanému zmenšeniu jeho majetku v rozsahu, ktorý bráni uspokojeniu pohľadávky žalobkyne. Žalovaný nepredložil v konaní také dôkazy, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť právnu domnienku, zakladajúcu vedomosť žalovaného o úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Boli tak splnené všetky predpoklady vyplývajúce z ustanovenia § 42a Občianskeho zákonníka pre vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu. Žalobe žalobkyne preto v celom rozsahu vyhovel.

3. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 25. novembra 2014 sp. zn. 6Co/229/2014 na odvolanie žalovaného napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že okresný súd náležite zistil

skutkový stav veci a vyvodil z neho aj správne právne závery, riadiac sa pritom právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v jeho zrušujúcom uznesení. Za správne a zákonu zodpovedajúce považoval aj odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil a na ktoré odkázal [§ 219 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“)]. Rovnako ako súd prvej inštancie mal za to, že v predmetnej veci boli splnené zákonné podmienky pre určenie právnej neúčinnosti dotknutého právneho úkonu. Rozsudok súdu prvej inštancie preto ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

4. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný 12. januára 2015 dovolanie. Odôvodnil ho dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. (v dovolaní nesprávne označený ako § 243f ods. 1 písm. c/), t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, najmä v otázke jeho vedomosti o dlžníkovom úmysle ukrátiť odporovaným právnym úkonom pohľadávku veriteľa. Záver konajúcich súdov o tejto otázke považoval za nesprávny. Navyše, odvolací súd napadnutým rozhodnutím poprel vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom, ktorú si jeho otec (dlžník) splnil práve prostredníctvom právneho úkonu, ktorému žalobkyňa následne odporovala. Navrhol preto rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného uviedla len to, že dovolanie žalovaného je podľa § 236 O. s. p. a nasl. procesne neprípustné a že rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za vecne správne. Navrhla preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného zamietol.

6. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.), a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané k tomu oprávneným subjektom, zastúpeným advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

8. Dovolaním bolo možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

9. Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu boli upravené v ustanovení § 238 O. s. p. a § 237 O. s. p.

10. V zmysle ustanovenia § 238 O. s. p. platilo, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O. s. p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o

rozhodnutie zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

11. V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 až 3 O. s. p., pretože nejde o zmeňujúci, ale o potvrdzujúci rozsudok. Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci. Nejde ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné a nejedná sa ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4. Dovolanie preto podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je.

12. V súlade s ustanovením § 242 ods. 1 O. s. p. ukladajúcim dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

13. Procesné vady konania podľa § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. žalovaný nenamietal a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení vyvodiť nemožno.

14. Pokiaľ žalovaný dovolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) treba uviesť, že súdna prax je jednotná v tom, že nesprávne právne posúdenie veci je dovolacím dôvodom, avšak (na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p.) nezakladá (súčasne) aj prípustnosť dovolania. Aj za predpokladu, že by tvrdenie žalovaného bolo opodstatnené, (najvyšší súd ho z uvedeného aspektu neposudzoval), mohlo by mať za následok nanajvýš vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, ale nezakladalo by súčasne prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p.

15. So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že v preskúmvanej veci dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné podľa § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. a neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p.. Najvyšší súd preto dovolanie žalovaného ako neprípustné odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.